

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЗОФСКИ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

*о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање*

І. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета број: 02/04-3.2084-6/14 од 19.06.2014. године

Ужа научна/умјетничка област:

Педагошка и школска психологија

Назив факултета:

Филозофски факултет у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају

Један

Број пријављених кандидата

Један

Датум и мјесто објављивања конкурса:

Конкурс је објављен 02.07.2014. године у двеном листу „Глас Српске“, Бања Лука.

Састав комисије:

- а) др Биљана Требјешанин, редовни професор Учитељског факултета у Београду за предмет Педагошка психологија, председник
- б) др Татјана Стефановић – Станојевић, редовни професор Филозофског факултета у Нишу за ужу научну област Развојна психологија, члан
- в) др Благица Златковић, ванредни професор Учитељског факултета у Врању за ужу научну област Психологија, члан
- г) др Владимир Турјачанин, ванредни професор Филозофског факултета за ужу научну област Социјална и организацијска психологија, члан

Пријављени кандидати
1. др Милица Дробац

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Милица (Мирко, Јованка) Дробац
Датум и мјесто рођења:	24.05.1979. Бачка Паланка
Установе у којима је био запослен:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Радна мјеста:	Асистент на предметима који припадају ужој научној области Педагошка психологија (2003 - 2009) Виши асистент на предметима који припадају ужој научној области Педагошка психологија (2009-)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Друштво психолога Републике Српске (ДПРС)

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Звање:	дипломирани психолог
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2003. Године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8.00
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Звање:	магистар психологије
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2008. Године
Наслов завршног рада:	"Перфекционизам, интелектуална даровитост и академско постигнуће"
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Педагошка психологија
Просјечна оцјена:	9.17
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2014. године
Назив докторске дисертације:	"Психолошки ефекти вјежбе и трансфера у развоју креативности код интелектуално даровитих ученика виших разреда основне школе"

Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Педагошка психологија
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	1. Филозофски факултет у Бањој Луци, асистент, 2003. година 2. Филозофски факултет у Бањој Луци, виши асистент, 2009. година

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Радови објављени у зборницима

Дробац, М. (2003). Трајање доживљаја рата код младих. *Јединство наука данас*. Књига 4, Том II, 339-363. Бања Лука: Филозофски факултет. Дробац, М. (2003). Трајање доживљаја рата код младих. *Јединство наука данас*. Књига 4, Том II, 339-363. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Хацић, А., Зечевић, И., Дробац, М. (2004). Однос спонтаних и научних појмова у другом и четвртном разреду основне школе. *Традиција и савременост*, 1001-1029. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Душанић, С., Дробац – Ступар, М., (2005). Религиозност, социо – демографске карактеристике и беспомоћност адолесцената. *Психосоцијални аспекти друштвене транзиције у Србији*. Нови Сад: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 15. (5 бода)**

Дробац – Ступар, М., Чекрлија, Ђ. (2006): Локус контроле у обликовању агресивног понашања, *Зборник радова филозофско факултета: Култура и образовање*, Књига 7, Том II, Филозофски факултет Бања Лука. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Из приложене листе радова објављених пре избора за вишег асистента видљиво је да је реч о продуктивном младом кандидату који је своје радове, посвећене темама значајним за област за коју се кандидује, објављивала у угледним публикацијама релевантних академских институција. У наставку је понуђен приказ њених радова објављених пре избора у звање вишег асистента.

- Дробац, М. (2003): **Трајање доживљаја рата код младих**, Зборник радова Филозофског факултета: *Јединство наука данас*, Књига 4, Том II, Филозофски факултет Бања Лука. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Ванредне ситуације као што је рат, а заједно с њим и избјеглиштво, велики људски и материјални губици, економска и друштвена хаотичност утицали су трауматично на цјелокупну популацију адолесцената, који су у току трајања рата били дјеца. Резултати овог истраживања указују да субјективне посљедице рата још увијек егзистирају у популацији адолесцената. Иако је рат формално завршен прије седам година, то исто не можемо рећи за његове репове које још многи од нас вуку.

У вези са тестирањем хипотезама у овом истраживању може се казати следеће. У овом истраживању добили смо резултате који нам указују на постојање статистички значајне разлике између испитаника у односу на пол. Разлика између "сањања страха" је значајна на нивоу 0.05, док је разлика у "узбуђењу при евокацији догађаја и слика из рата" значајна на нивоу 0.01. Такође можемо уочити да код

"евокација у току дана" постоји статистички значајна разлика између испитаника у односу на пол. Ако овим резултатима додамо податке да такође постоји статистички значајна разлика на нивоу 0.01 у трајању доживљаја рата, онда можемо рећи да су ефекти рата израженији код дјевојчица, него код дјечака. Према томе, са овим нашим истраживањем смо потврдили постављену хипотезу да пол утиче на доживљај рата код младих. Иако је постављена хипотеза да ће постојати статистички значајна разлика између испитаника у односу на узраст, наше истраживање није потврдило ту хипотезу. Резултати су показали да не постоји статистички значајна разлика између испитаника узраста од 14 до 16 година, испитаника узраста од 17 до 18 година и испитаника узраста од 19 до 20 година. Можда се добијени резултат може протумачити у складу са чињеницом да су сва три узраста била у вријеме почетка ратних дешавања дјеца школског узраста, а не адолесценти, па су још увијек имали заштиту одраслих и родитеља. (Број бодова: 3)

- Хаџић, А., Зечевић, И., Дробац, М. (2004): **Однос спонтаних и научних појмова у другом и четвртом разреду основне школе**, *Традиција и савременост*, Књига 5, Том I, Филозофски факултет Бања Лука. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**
Учење, према теорији Лава Виготског може да утиче на развој, уколико садржаји који се уче одговарају зони наредног развоја (ЗНР), односно ако развој научних појмова, који се одликују системом, освјешћеношћу и вољношћу, претходи развоју спонтаних појмова, који настају на основу дјететовог свакодневног искуства. Испитиван је однос научних и спонтаних појмова из Познавања природе и друштва за други разред и Познавање друштва за четврти разред основне школе, преко завршавања реченица које садрже однос узрочности и однос супротности. Узорак чини 874 ученика другог и четвртог разреда основних школа на подручју Републике Српске. Добијени резултати показују да се ученици другог и четвртог разреда разликују по успјешности у завршавању реченица са спонтаним и научним појмовима и то тако што је други разред успјешнији када се ради о научним појмовима, а четврти када се ради о спонтаним појмовима. Оба узраста подједнако добро разумију однос узрочности, али су ученици четвртог разреда успјешнији у разумијевању супротности. На основу резултата може се закључити да се наставни процес не усмјерава у правцу ЗНР, већ се односи на сазнања која дијете може усвојити самостално или на сазнања која су изван његове моћи сазнања и уз помоћ одраслог, односно наставника. Уџбеник за наведене предмете не остварују дјеловање у ЗНР-а. (Број бодова: 3)
- Душанић, С., Дробац – Ступар, М. (2005): **Религиозност, социо – демографске карактеристике и беспомоћност адолесцената**, *Психосоцијални аспекти друштвене транзиције у Србији*, Нови Сад. **Члан 19. Став 15. (5 бода)**
Овај рад се бави проблемом песимизма и беспомоћности адолесцената, у послеријатној БиХ, те дискутабилним релацијама беспомоћности и религиозности. Концепт беспомоћности се ослања на Селигманов концепт научене беспомоћности. Истраживање је споредено на узорку од 1497 адолесцената већином из града Бањалука, током марта 2005, скалама религиозности и научене беспомоћности. Резултати показују да беспомоћност позитивно корелира са религиозношћу ($r=0.271$, $p<0.01$). Незапослени адолесценти имају израженију беспомоћност од студената или

запослених адолесцената. Беспомоћност је израженија код особа мушког пола. Беспомоћност негативно корелира и са узрастом адолесцената. Религиозност је значајно израженија код ученика него код студената и запослених адолесцената. Религиозност позитивно корелира с бројем дјече у породици, а негативно са бројем запослених у породици и са узрастом адолесцената. Код особа мушког пола израженија је религиозност него код особа женског пола. (Број бодова: 3)

- Дробац – Ступар, М., Чекрлија, Ђ. (2006): **Локус контроле у обликовању агресивног понашања**, Зборник радова филозофско факултета: *Култура и образовање*, Књига 7, Том II, Филозофски факултет Бања Лука **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Конкретни подаци на које се можемо позвати у настојању да одговоримо на полазну идеју о претпостављеном односу локуса контроле и агресивности, односе се на секундарну агресивност. Наиме, дисфункционална агресивност се показује присутном у склоности да се извори догађања траже у спољном свијету. Другим ријечима, екстернализован локус контроле је статистички значајно повезан са локусом контроле (полом на који је смјештен спољни локус). Истина, добијена корелација је врло ниска међутим добијена природа везе локуса контроле и агресивности је очекивана. Посматрано у ширем контексту (теорије ауторитарности) локус контроле код ауторисане структуре је смјештен изван појединца, тако да се може претпоставити да се секундарна агресивност (као посљедица дисфункције центра за одбрану) јавља прије као настојање да се опасност (или фрустрација) избјегне нападним понашањем, које не предстаља ништа друго до конвертовани страх од саме ситуације. Склоност да се извори дешавања траже у спољном не-ја свијету вјероватно и саме изворе фрустрације или опасности смјештају у спољни свијет, а лажно-агресивним понашањем (када нешто споља угрожава лични интегритет) се исти извори настоје одржати у спољном свијету. Наиме, само функционисање центра за одбрану је конституисано тако да извор фрустрације држи даље од појединца, тамо гдје је он смјештен према дефалт-у екстерналног локуса. (Број бодова: 3)

Радови послуже последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Радови објављени у зборницима

Дробац - Ступар, М. (2009). Испитивање односа субдимензија перфекционизма и интелектуалне даровитости. *Научна и духовна утемељеност друштвених реформи*, 363-384. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Дробац, М. (2012). Мудрост у школи, мудрије друштво – теоријски приказ WISC модела за развој даровитости. *Друштво знања и личност: путеви и странпутице (де)хуманизације*, 453-464. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Дробац, М. (2012). Стилкови учења код интелектуално даровитих ученика. *Психолошка истраживања учења и понашања*, 25-36. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 15. (5 бода)**

Радови објављени у изводу радова

Дробац, М. (2009). "Факторска структура заједничког простора APS и MPS скала перфекционизма". Рад представљен на скупу Савремени трендови у психологији 2009, Нови Сад, октобар. **Члан 19. Став 16. (3 бода)**

Хацић - Крнетић, А., Дробац, М., Зечевић, И., Микановић, Б. (2013). "Примјена Блумове таксономије у анализи исхода образовања за основну школу". Рад представљен на скупу Дани примењене психологије 2013, Ниш, септембар. **Члан 19. Став 16. (3 бода)**

Дробац, М., Хацић - Крнетић, А., Микановић, Б., Зечевић, И. (2013). "Анализа исхода основног образовања према Блумовој таксономији и СМАРТ систему". Рад представљен на скупу Савремени трендови у психологији 2013, Нови Сад, октобар. **Члан 19. Став 16. (3 бода)**

Микановић, Б., Зечевић, И., Хацић - Крнетић, А., Дробац, М. (2013). "Знања и вјештине у наставним програмима за старији школски узраст". Рад представљен на скупу Бањалучки новембарски скупови 2013, Бања Лука, новембар. **Члан 19. Став 18. (1 бод)**

Дробац, М. (2014). "Психолошки ефекти трансфера у развоју креативности код интелектуално даровитих ученика". Рад представљен на скупу Отворени дани психологије 2014, Вања Лука, јуни. **Члан 19. Став 16. (3 бода)**

Из приложене листе радова објављених у целини и изводу видљиво је да је кандидаткиња наставила са објављивањем резултата свог научноистраживачког рада и после избора у звање асистента, како у реномираним зборницима, тако и на значајним скуповима. Најзначајнији резултат њеног научноистраживачког рада у овом временском раздобљу, свакако је докторска дисертација која је успешно одбрањена 2014. године. У наставку је понуђен приказ њених радова објављених у целини, из којег се може видети њихова стручна релевантност.

- Дробац - Ступар, М. (2009). **Испитивање односа субдимензија перфекционизма и интелектуалне даровитости.** *Научна и духовна утемељеност друштвених реформи*, 363-384. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Перфекционизам је конструкт који у посљедње вријеме заокупља пажњу великом броју психолога, како у циљу расвјетљавања његове природе тако и у проучавању његовог односа са другим психолошким конструктима. Циљ овог истраживања је испитивање односа шест субдимензија перфекционизма са интелектуалном даровитости. Перфекционизам у овом истраживању је мјерен са две скале: APS (Almost Perfect Scale) и MPS – F (Multidimensional Perfectionism Scale - Frost). За мјерење интелектуалне даровитости примјењена је Бујасова вербална серија интелигенције (Б - серија). У овом истраживању испитаници су били 300 студената са Универзитета у Бањој Луци.

Добијени резултати нам дају простор за закључак да је перфекционизам, статистички значајно повезан са интелектуалном даровитости. Као значајни предиктори су се

показали фактори *Високи стандарди* и *Ред и организација*. Статистички значајне разлике између интелектуално даровитих и интелектуално просјечних испитаника су добијене само у односу на фактор *Ред и организација*, гдје су испитаници просјечне интелигенције више уредни и организовани. (Број бодова: 3)

- Дробац, М. (2012). **Мудрост у школи, мудрије друштво – теоријски приказ WISC модела за развој даровитости**. *Друштво знања и личност: путеви и странпутице (де)хуманизације*, 453-464. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 17. (2 бода)**

Даровитост, као научна област у педагошкој психологији, одувјек привлачи пажњу научника, психолога и наставника. У посљедњих неколико деценија резултати психолошких истраживања у области даровитости и креативности нашла су своју практичну примјену у васпитно – образовном раду. На основу тих искустава развили су се модели рада са даровитим ученицима како би се унаприједио, не само образовни систем, већ и друштво у цјелини. У овом раду ћемо представити један теоријски модел за развој даровитости под називом WICS од аутора Роберта Стернберга.

Стернберг кроз WICS модел нуди стратегију развоја даровитости кроз синтезу три кључна елемента даровитости: *интелектуални способности, креативности и мудрости*. Како промјенити рад са даровитим ученицима и на који начин се може мјерити настала промјена је централна тема овог рада. Модел WICS је јединствен јер у себе уграђује разматрање комплексног психолошког феномена – *мудрости*. Бољим разумијевањем *мудрости* стварамо веће могућности за развој хуманијих животних услова у цјелокупном друштвеном систему. (Број бодова: 3)

- Дробац, М. (2012). **Стилови учења код интелектуално даровитих ученика**. *Психолошка истраживања учења и понашања*, 25-36. Бања Лука: Филозофски факултет. **Члан 19. Став 15. (5 бода)**

У овом раду смо истраживали да ли постоје разлике између стилова учења код ученика, осмих разреда основне школе, просјечних интелектуалних способности и ученика који су интелектуално даровити. Као теоријски оквир за испитивање стилова учења узели смо искуствену теорију учења Давида Колба. Према његовој теорији циклус учења састоји од четири нивоа: (1) непосредно искуство (2) даје основу за посматрање и рефлексију које се (3) асимилирају у апстрактне концепте стварајући нове продукте (4) који се практично провјеравају стварајући ново искуство, са којим се затвара један циклус учења а почиње нови. У складу са теоријским поставкама искуственог учења, Колб наводи четири стила учења – асимилирање, акомодирање, дивергентни стил учења и конвергентни стил учења. Стилови учења које су осмислили Honey и Mumford одговарају Колбовим стилима учења и данас се често користе. То су: активиста (акомодирање), теоретичар (асимилирање), рефлексивни мислилац (дивергентни стил учења) и прагматичар (конвергентни стил учења).

Узорак испитивања је чинило 195 испитаника, од којих је 90 испитаника интелектуално даровитих, а 105 је просјечних интелектуалних способности узраста 13 година. Истраживање је спроведено у периоду од априла до јуна 2011. године, у 13 основних школа у Бањој Луци. Инструмент који смо користили за процјену

интелектуалнијх способности је Стандардне прогресивне матрице (SPM Plus). Колбов инвентар стилова учења је кориштен за процјену стилова учења. Резултати које смо добили у овом истраживању указују на постојање статистички значајних разлика у стиливима учења између ученика просјечних интелектуалних способности и оних који имају високе интелектуалне способности. Интелектуално даровити ученици статистички значајније се служе апстрактним концептима приликом учења за разлику од ученика просјечних интелектуалних способности. Са аспекта Колбове теорије учења, постоји разлика у трећем нивоу учења гдје даровити ученици статистички значајније асимилирају рефлексije и обсервације у апстрактне концепте стварајући нове продукте. (Број бодова: 3)

- Дробац, М. (2014). *Психолошки ефекти вјежбе и трансфера у развоју креативности код интелектуално даровитих ученика виших разреда основне школе*. Докторска дисертација. Бања Лука: Филозофски факултет.

У овом раду бавили се испитивала могућности развоја креативности код интелектуално даровитих ученика под дејством експерименталне варијабле унутар васпитно- образовног процеса. Примijeњено је дјелимично хомогено груписање као облик рада са интелектуално даровитим ученицима у развоју креативних способности. Циљеви истраживања су били сљедећи: испитати које су се способности креативног мишљења код интелектуално даровитих испитаника развиле под утицајем традиционалне наставе (математика и биологија), а које нису; које су се способности креативног мишљења код интелектуално даровитих испитаника развиле под утицајем експерименталног фактора, а које нису. Такође је циљ био испитати да ли постоје психолошки ефекти трансфера (ефекти експерименталног програма) на друге предметне области, као што су хемија и физика. Психолошки ефекти трансфера (алтернативно рјешавање задатака и увиђање дате проблемске ситуације у различитим контекстима) мјерени су тестовима знања из хемије и физике кроз успјешност у рјешавању постављених задатака.

Резултати који су добијени показују постојање статистички значајне разлике између контролне и експерименталне групе у постигнућу на тесту креативности (ТТСТ фигурална форма А и Б) у фактору флуентност, док су разлике у психолошким ефектима трансфера (алтернативно рјешавање задатака и увиђање дате проблемске ситуације у различитим контекстима) присутне на тесту знања из оба предмета, физике и хемије. Експериментална група је имала промјене у вриједностима код четири фактора креативности, с тим што је напредовала у развоју фактора креативности флуентност и елаборација. Отпор ка прераном затварању је остао непромијењен, док су фактори оригиналност и апстрактност наслова показали значајно опадање. Контролна група је имала сличне резултате. Напредовала је у развоју фактора креативности елаборација, док су фактори оригиналност и апстрактност наслова статистички значајно смањени. Код фактора отпор ка прераном затварању није дошло до статистички значајнијих промјена. Из свих школских предмета на којима су ученици вјежбали креативне способности и на којима се вршила провјера трансфера, постигли су исти школски успјех. Статистички значајне разлике добиле су се у постигнућу на тесту математике, док статистички значајних разлика на тесту биологије нема. Постигнуће на тестовима знања из предмета на којима смо мјерили психолошке ефекте трансфера, тј. физике и хемије, статистички је значајно веће код експерименталне групе у односу на контролну групу. Из наведених резултата не можемо извести општи закључак о развоју креативности, јер ако узмемо у разматрање свих пет фактора, уочавају се промјене у

различитим смјеровима. Потребно је размотрити сваки фактор појединачно и на основу добијених резултата указати на потребне промјене у креирању нових експерименталних програма.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 33

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Кандидаткиња је у изборном периоду изводила вјежбе из предмета *Увод у педагошку психологију, Психологија даровитости и креативности, Школска психологија са практикумом и Методика наставе у психологији* на Одсјеку за психологију Филозофског факултета у Бањој Луци, као и предмета *Увод у педагошку психологију и Психологија наставе и учења* на Одсјеку за педагогију Филозофског факултета у Бањој Луци. (10 бодова)

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Кандидаткиња је у изборном периоду изводила вјежбе из предмета *Увод у педагошку психологију, Психологија способности, Психологија даровитости и креативности, Школска психологија са практикумом и Методика наставе у психологији* на Одсјеку за психологију Филозофског факултета у Бањој Луци, као и предмета *Увод у педагошку психологију и Психологија наставе и учења* на Одсјеку за педагогију Филозофског факултета у Бањој Луци. (10 бодова)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 20

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Нема

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Кандидаткиња је учествовала као сарадник на пројекту Филозофског факултета под називом: *"Рођени да стварају: ред рођења, способности, даровитост и креативност"*

(Број бодова:1)

Кандидаткиња је учествовала као сарадник на пројекту Министарства просвјете и културе Републике Српске под називом: *"Анализа Наставног плана и програма за основно образовање и васпитање"*.

(Број бодова:1)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:2

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

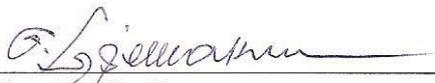
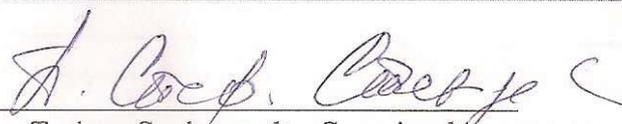
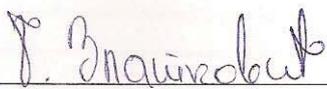
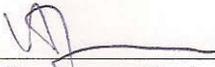
На основу приложеног извештаја Комисија је закључила да кандидаткиња Милица Дробац испуњава потребне академске и формалне услове за избор у звање доцента.

Кандидаткиња Милица Дробац испуњава основни услов за избор у звање доцента, јер има завршен докторски студиј из области психологије и одбрањену одговарајућу докторску дисертацију, чиме је стекла звање доктора психолошких наука. Поред тога, Милица Дробац испуњава и остале квантитативне и квалитативне критеријуме потребне за избор у академско звање доцента, јер има 33 бода за научну дјелатност, 2 бода за стручну дјелатност и 20 бодова за образовну дјелатност што је укупно 55 бодова. Она има наставно искуство у подручју за које се бира и повољно оцењен квалитет рада, како од стране студентата, тако и од стране колега.

Имајући у виду све наведено, Комисија предлаже кандидаткињу Милицу Дробац за избор у звање доцента за ужу научну област Педагошка и школска психологија.

У Бањој Луци, 25.08.2014.године

Потпис чланова комисије

1.
др Биљана Требјешанин, редовни професор
Учитељског факултета у Београду за предмет
Педагошка психологија, предсједник
2.
др Татјана Стефановић – Станојевић, редовни
професор Филозофског факултета у Нишу за
ужу научну област Развојна психологија, члан
3.
др Благица Златковић, ванредни професор
Учитељског факултета у Врању за ужу научну
област Психологија, члан
4.
др Владимир Турјачанин, ванредни професор
Филозофског факултета за ужу научну област
Социјална и организацијска психологија, члан